

A dolgozók ügyét erős pártszervezet védelmezi Kunszentmiklóson

A pillanatnyi zűrzavar után, már az októberi napokban munkához láttak a kunszentmiklósi kommunisták. Többen az ellenforradalmárok által megromlott párttagság rendbehozásán munkálkodtak. A pártvezetőség tagjai pedig november 8-án összejöttek és az MSZMP megszervezésének kérdéseiről tárgyaltak. A párt létrehozása körül azonban számtalan akadály jelentkezett. A volt MDP-tagok egy része korainak tartotta a párt megszervezését. Mások attól féltek, hogy az MSZMP létrehozása még jobban feldühíti az ellenséget és a párt tagjainak élete még inkább veszélybe kerül. Ezt a nézetet akkor nem sikerült leküzdeni és így a pártszervezetet csak november közepén tudtuk megalakítani. A párt tagjai örömmel, lelkesedéssel, olyan 1945-ös lendülettel végezték munkájukat. Ma már ott tartunk, hogy a község kommunisztáinak színe-jáva, mintegy hatvanan, tagjai az MSZMP-nek.

A tagfelvétel

Az újjáalakult párt sorai a régiok mellett új harcosokkal is bővültek. A legutóbbi taggyűlésen például 7 tagot vettünk fel, amiből öt olyan, aki az MDP-nek nem volt tagja. Öröndesnek tartjuk, hogy az új tagok többségükben fiatalok. Most, amikor a volt MDP-tagok jelentős része az MSZMP sorába tömörült, sokan azt kérdezik, nem fog-e az MSZMP nagyon felhígulni? Azt hiszem, nem. Ez igazi meggyőződés. A múlt hibáiból a területen is sokat tanultunk. Eddig minden egyes tagot alapos megfontolás után vettünk fel a pártba és a jövőben is ezt fogjuk tenni. Párttagjaink gondosan őrködnek a soraink tisztaságán.

A párt egysége

A tagfelvétel és a párttagság egyik feltétele, az októberi eseményekkel kapcsolatban egyet-

ményekkel kapcsolatban egyet- értésen a párt értékelésével, mely világosan rámutatott annak ellenforradalmi jellegére. Párttagjaink egységesen ítélik meg a Szovjetunió által nyújtott segítséget is. Tudjuk, hogy a Szovjetunió katonáinak testvéri segítségével sikerült az ellenforradalom fegyveres erőinek gyors, eredményes megsemmisítése.

Pártszervezetünk legfontosabb feladatának a párt sorainak megszilárdítását, a rendszeres szervezeti élet megteremtését és az elvtársakkal való szoros kapcsolatot megteremtését tartjuk. Olyan légkört akarunk teremteni, hogy a párttagok mindig báran és őszintén forduljanak a párthoz. Párttagjaink örme és bánata, egyben a pártszervezet öröme és bánata is jelenti. A marxizmus-leninizmus eszméje mellett az ilyen légkör is hozzájárul a párt egységének erősödéséhez.

A kollektív vezetésről

Töretlenül valljuk a kollektív vezetés szükségességét. Kétféleképpen rendszeresen megtartjuk az elnökségi üléseket és havonta az intéző bizottsági üléseket, valamint az alapszervezetek taggyűléseit. Az előttünk álló feladatokat alapos megfontoltsággal vitatjuk meg és a hozott határozatokat végrehajtjuk. Az egyik határozat alapján most minden régi MDP-tagot felátogatunk, ismertetjük velük a párt határozatát és igyekszünk megnyerni őket a párt számára.

A lakosság ügyeinek intézése

Nagy gondot fordítunk a párt tömegkapcsolatainak erősítésére is. Sokkal őszintebben foglalkozunk a község lakosságának problémáival. Legutóbb pártnap keretében tájékoztattuk a dolgozó parasztságot a kormány határozatairól, a földrendezéssel kap-

csolatos rendeleteiről és egyéb kérdésekről.

Külön foglalkoztunk a lakosság egy-egy rétegével is. A pedagógusok részére már például két alkalommal tartottunk megbeszélést. A közeljövőben külön kívánunk tanácskozni a kisiparosokkal és az alkalmazottakkal.

Türelmes, rendszeres felvilágosító munkánk eredményeképpen a párt befolyása érezhetően növekszik és egyre több azoknak a száma, akik tanácsért, segítségért a pártszervezethez fordulnak. De amennyire türelmes nevelőmunkát végzünk a dolgozók között, ugyanolyan kíméletlenül és elszántan szállunk szembe minden ellenforradalmi hírvérrel és kísérlettel, amely a szocializmus építése, párt és társadalmi rendszerünk ellen irányul.

A párt él és egyre eredményesebben dolgozik Kunszentmiklóson is.

Czérna Miklós MSZMP-elnök

Naptáróra

A német órapár az utóbbi időben egész sor igen tökéletes készítményt hozott forgalomba. A legérdekesebbek egyike az a praktikus karóra, amely a szökéskorrelációk kivételével a másodpercmutató számlapján elhelyezett kis nyílásban a dátumot s a napot is mutatja.

ÚJRA MEGINDUL

Előttem egy új, 18 méter magas, karcsú kémény tör az ég felé. Jobbköz felől egy új, csinos épület készült rám, a kultúrház előtt pedig új kerítés díszlik.

Csend honol a gyár területén. Csúpan az épület belsejéből hallatszik ki a kopácsolás zaja. Ide irányítom lépteimet. Itt lelek rá régi ismerősömrre, Kóvágó Lajosra, a Kiskunhalasi Mészhomoktéglagyár vezetőjére.

Kezetrázunk. Az első, ami szembetűnik, hogy megnyúlt az arca, gondterheltebbnek látszik, s önkénytelenül is az az érzés tölti el, hogy az elmúlt idők vihára nem múlt el nyomtalanul életében.

Ő is azt hitte, amit én: ebben a kis kollektívában nincs rossz ember. Ahogy szokták mondani, itt is az élet káderezett. Neháyan hozzákezdtek a gyár vagyoniának egymásközi osztogatásához. Vita volt, ki kapja a kocsit, kié lesz a ló, stb. Széptenénk a valóságot, ha nem mondanánk meg, itt is divattá lett: a kommunistákat ki kell irtani...

Néhány ember volt ennek a gondolatnak a képviselője. A józanok, a becsületesek hallgatnak, aztán később egyre jobban hallatták a szavukat.

Nehéz volt ebben az időben vezetőnek lenni. A becsületes emberek önmaguktól kérdezték: kicsoda világ? Meddig lehet ezt így csinálni? Többen így szóltak Kóvágó elvtárhoz:

— Kívételje meg mindenkitől a reá rótt munka elvégzését! Kiss B. Aní bácsi de sokszor elmondta: — Nem vagyok fiatal, de csuda furcsa dolog, hogy annak is pénzt adnak, aki tétlenkedik.

Néze, Kiss bácsi, az emberekkel nehéz most boldogulni. Megzavarodtak, Maguk sem tudják, mit akarnak. S elmesélek egy esetet.

A bánya vágánytálpfáinak kicserélését végeztük. En irányítottam. Tessék-lássék módon dolgoztak az emberek. Előbb nem szóltam, aztán később, úgy mint régen, barátságosan odaszóltam az egyiknek: — Néze, jó ember, ha nem fogja meg a munka végét, nem kap én pénzt.

Szeretetsomagok szeretet nélkül

Sokan tudják, hogy nyugati ú. n. Kharitas-szervezetek nagyobb mennyiségű használt ruhafélt küldtek az Akció Katolika nevű katolikus szervezetnek (nem a Magyar Vöröskeresztnek). A segélyakció keretében eddig mintegy 18 vagon ruhafélt érkezett a városi és nagyobb községi plébániákra. Az akciót — a dolgozó rendje szerint — a megye lakói, de különösen a segélyezésre szorultak nevében üdvözlünk kellene e helyen is, ha...

De vegyük a tényeket. E sorok írója — s még többen, kikhez eljutott az igazságtalanság szennyfodrá hulláma — járt több megajándékozott helyiségben, s útján nagyon sok megbántott, lelkileg felzaklatott emberrel találkozott. Bácsalmáson például nem a szegénység, a rászorultság szerint válogatták ki a segélyezendőket, hanem Szentmihályi Ferenc plébános ítélete alapján. A plébániára hívtaknak — mielőtt a listára kerültek volna —, számot kellett adniuk hitbuzgóságukról. — Jár-e rendszeresen templomba, tanul-e gyermeke hittant, milyen időközönként járul a szentáldozáshoz? — hangzottak a plébános csomagot jelentő kérdései. S bizony, nem minden rászorult tudott igennel válaszolni és sokan jártak úgy, mint az özvegy és sokgyermekes Bajnokné, akinek az is »vétké«: hogy régebben tagja volt a pártnak. Kiskörösi és

Fülöpszálláson a legfőbb követelmény a hittanrajárás volt, míg Szabadszálláson azok is előnyben részesültek, akik az ellenforradalmi eseményekben »buzgóságukkal« a rendbontást és a zűrzavart segítették. Csakis ez indokolta, hogy pl. Bocskai Lajos is részesült az adományokban, jóllehet, anyagilag nem szorult támogatásra. Ezért történt ugyanitt, hogy a tényleges rászorultak — özv. Mester Imréné, vagy a sokgyermekes Szuróczi Mihály stb. — nem részesültek az »emberiesség« áldásaiban. — Mintegy következtetésként — egyeseknek tanulságul — kérdem az alábbiakat:

Mit szólna főtisztelendő Szentmihályi Ferenc plébános úr, vagy Ön Gyetvai Péter kanonok úr, ha — éppen az Önök érdemei szerint — a földművelésszövetkezeti boltokban sőt, gyufát, petróleumot például csak protestáns, vagy nem hitbuzgó lakosok vásárolhatnának?

A katolikus egyház hivatott vezetői nem tennének-e jobb szolgálatot a falvak lakóinak, az egyház egészének, ha e nem munkában — követve a kecskeméti és kiskunfélegyházi plébánosok példáját — együttműködnek a Vöröskereszt szolgálatkésztisztviselőivel? — Így bizonyos, hogy a segélyezés közmegelegedésre történne.

Erre a kérdésre várnak választ a rászorult, de egyelőre kisemmizett emberek. Szabó Gyula

a mészhomok téglagyártás

— No és mit kaptam érte? Nyomdafestéket nem tűrő szavakat.

Pedig Kóvágó Lajos nem érdemli meg ezt. Ha fűjt, ha esett, ő mindig ott volt, ahol a munka neheze. Kérges tenyere is elárulja, hogy ha kell úgy, mint most is, megragadja a szerszámot.

Most már valamivel könnyebb a munkája. A régi barátai, Mészáros Károly ÜB-elnök, Dósa Máttyás, Simonné István s a többiek vállaltak dolgozni, hogy az üzem jövő héten már téglát gyártson. Javítanak, alakítanak, formálnak, korszerűsítnek. Jelenleg az új téglaprést javítják, mely percenként nem 30, hanem 48 darab téglát ad. Az új rosta beszerzése is vége felé közeledik. Szükséges ez, hogy szemét, gyökér, s egyéb ne kerüljön a téglába. Egy csoport, a felvonó építésénél szorgoskodik. Ha elkészül, nem kell az elevátorba lapáttal hányni a homokot.

Három-négy nap a helyére kell tenni a fő gépezeteket, el kell végezni a csőszelést, a szártókhöz a gőzfejlesztők üzembehelyezését. Ezenkívül még próbagyártást is kell végezni.

Ez a ma feladata. És a holnapé: már látom lelki szememmel, amint motoros vontatja a homokkal megrakott csilléket.

Boldogan mondja el az utóbbiakat. Még ha egyesek az elmúlt hónapokban jogtalanul bántották, akkor is őertük áldozza nappalát, s ha kell, az éjszakáját. Nem tudja elhagyni az üzemet egy percre sem, mert Kiss B. Aní bácsival és a többiekkel úgy beszéltek meg, hogy a jövő héten hozzákezdnek a téglagyártáshoz. S ha együtt lesz a család, Kóvágó Lajos gyárvezető hozzákezd a pártszervező munkához is. Tovább folytatja a kommunista munkát, amelyet októberben — kényszerkörülmények között — többé-kevésbé félbeszakított. Vesz

Bíróság elé kerültek a falu rosszai

A lakiteleki földművelésszövetkezeti kocsa duhajkodó fiataloktól volt hangos. Mulatott bárátaival a három Csősz-testvér. A gögtől alig férték meg saját bőrükben. Azt sem tudták már, hogy mit csináljanak. A poharak kezdtek a földhöz csapdosni. A kocsmavezető a poharak árát követelte tőlük, a rendőrfőnök pedig figyelmeztette őket, hogy mulassanak csendesebben. Erre a legények nekies-

tek a rendőröknek és ütlelni kezdték azokat. Rettenőn elcsodálkoztak azonban, hogy vissza is kapták a pofonokat. Dühükben bicikákat ráncigáltak elő zsebeikből. Erre már a rendőrök se vették tréfára a dolgot és a híres verekedőket bevitték a rendőrségre. Az ügy a bíróság elé került, amely a közeli napokban hirdet ítéletet a duhaj legények felett.

Fegyverrejtegetőket vettek őrizetbe

A kecskeméti rendőrkapitányság bűnvádi eljárást indított Kiss Kálmán kunbaracsi és Kiss István kunadaci lakosok ellen, mivel a bejelentések alapján megtartott házkutatások során Kiss Istvánnál és Kiss Kálmánnál egy-egy hadi-használható állapotban lévő két darab TT-pisztolyt találtak.

A kiskörösi rendőrkapitányság ugyancsak bűnvádi eljárást indított, őrizetbevétele mellett, Schaffer Simon 22 éves császártöltési lakos ellen fegyverrejtegetés bűntette miatt, mert a ne-

vezettnél a bejelentés alapján megtartott házkutatás során szintén egy darab TT-pisztolyt találtak hadi-használható állapotban.

A rendőrkapitányság Ginder Ferenc 22 éves császártöltési lakos ellen is bűnvádi eljárást indított, mert a házkutatás során kiderült, hogy Ginder Ferenc egy TT-pisztolyt rejtegetett, amely emberélet kioltására alkalmas, a hozzávaló húsz darab lőszerrel együtt. Nevezték ellen az eljárást megindították.

A délvidéki tanácsadó — avagy, aki kimutatta a fogafehéret

Hercegszántó község lakói még ma sem felejtették el 1956. november 1-ét, s ami e dátummal összefügg, Turi József, vezetőjegyző urat. Hogy miért? Az majd kiderül az alábbiakból. A büntetett előéletű vezetőjegyző ugyanis ezen a napon tűnt fel újból a községben. Egyenesen a Tanácsházára tartva. Ott kijelentette, miszerint azért köldték Bajáról, hogy megszervezze a pártokat és mindjárt kereste is a Kiszagdapárt vezetőit, Turi József ezután beszédet intézett a Tanácsháza elé összehozott mintegy ötszázfői tömeghez.

— Kedves magyar testvéreim! Most eljött a mi időnk és örökre letűnt a sztalinista, rákosisztarendszer. Most mindenki vissza fogja kapni a földet és a házat, ami az övé volt. —

Ilyen lelki bevezető után jelentette ki Turi, hogy az ő volt házából holnap kipakolják a Községi Tanácsot, vissza a régi községékháza és »coki az ögyü-mölesöshöz menni akár tsz-tag, akár más«. Mert azokat, akik őt továbbra is akadályozták régi ingatlan birtoklásában; bírói eljárással vonatja felelősségre.

A jegyző úr ezután a hangadókkal megválasztatta magát a Hercegszántó Község Tanácsa

VB elnökének. Turi azzal kezdte hivatalba lépését, hogy majd ő megmutatja. »Mindenkik irugat, rendet fog itt teremteni, egypár embernek golyó kell, piszkos szabotáló társaság.« Aztán közölte az illetékesekkel, ha a rendőrség nem viselkedik »rendesen«, leszerelteti őket.

Amikor a község lakossága már megelégedte Turi József főjegyző úr szereplését, mert tetteivel kimutatta a fogafehéret s így felismerték benne az úri rend leplezetlen visszaállítóját — kezdtek ellene fordulni. Turi erre Dávodról kért fegyveres segítséget, hogy a községben érvényre tudja juttatni saját akaratát.

Úgy gondoljuk, hogy a fentebb írtakhoz nem szükséges külön magyarázat. Turi, aki 1941-ben a horthysta belügyminisztérium délvidéki tanácsadjaként szerepelt, semmi sem változott. Az ellenforradalom idején bebizonyította, hogy az elmúlt 12 év alatt is gondolatban maradt, aki volt. Továbbra is a dolgozók által gyűlölt és megdöntött kizsákmányoló rendszer híve és annak visszaállítására törekszik. Közbiztonsági őrizetbe való helyezését ezért rendelte el a Megyei Főkapitányság.